

o odpovědnosti starosty obce z hospodářské správy. Jen tohoto ustanovení se nař. rozhodnutí dovolává a na st-lovu odpovědnost nebylo tudíž uznáno proto, že protiprávně poukazoval vydání z obecního důchodu k výplatě, nýbrž proto, že se nepostaral o řádné vedení knih a obecní pokladny. — — — —

Č. 9176.

Samospráva obecní. — Zdravotnictví: Je přípustno, aby obec na svůj náklad opatrovala pohřbívání osob, které neměly příjmem určité výše?

(Nález ze dne 8. dubna 1931 č. 5399.)

V ě c: Městská obec Ů. proti zemskému správnímu výboru v Praze o pohřbívání mrtvých na útraty obce.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Městské zastupitelstvo v Ů. usneslo se dne 28. března 1927, aby v obci bylo zavedeno pohřbívání mrtvých na náklad obce pro osoby s jměním neb příjmem menším než 30.000 Kč. V téže schůzi byl schválen obecní rozpočet na rok 1927, ve kterém byla obsažena položka 200.000 Kč na úhradu nákladů spojených s bezplatným pohřbíváním mrtvých. Odvolání Rudolfa B. a spol. z těchto usnesení byla osk-í v Ů. rozhodnutím z 25. května 1927, intimovaným dne 31. května 1927, a rozhodnutím z 8. listopadu 1927 zamítnuta z důvodu, že obec jest podle § 28 obec. zřiz. k pohřbívání na svůj náklad oprávněna a že takového pohřbívání jest v zájmu obce.

Dalšímu odvolání Rudolfa B. a spol. vyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím, zrušil usnesení obecního zastupitelstva z 28. března 1927, jakož i v odpor vzatá rozhodnutí osk a vyloučil položku 200.000 Kč z obecního rozpočtu. Při tom opřel se žal. úřad, pokud jde o dnešní spor, o tyto důvody: Pohřbívání (obecních) chudých na náklad obce s event. regresním nárokem obce jest upraveno již ustanovením § 12 zák. č. 59/1868 z. z. o veř. opatrování chudých. Pokud jde o ostatní příslušníky obce a ostatní osoby v usnesení měst. zastupitelstva dotčené, mohou zajisté jejich příslušníci, resp. dědicové sami podle své finanční schopnosti nebo podle vkusu vystrojiti zemřelému pohřeb svým nákladem. I v těchto případech ovšem jest povinností obce dbáti o zachování zdravotnických zájmů a má býti o to postaráno příslušnými předpisy i při dosavadním způsobu pohřbívání, takže by pouhé zavedení bezplatného pohřbívání bez dalšího nějaké výhody v tomto směru obci nepřineslo. Nelze proto zavedení bezplatného pohřbívání obcí považovati s tohoto hlediska za odůvodněné a účelné. Leč taková úprava, jak rekurs správně namítá, by též nepřiměřeně zatěžovala obec finančně. Podle výkazu obce o počtu úmrtí a o zisku pohřebního ústavu za rok 1925 v obci a hledíc k pravidlům o bezplatném pohřbívání lze odhadnouti celkové zatížení obce výlohami i ztrátou na zisku městského po-

hřebního ústavu — nejméně na 350 až 400.000 Kč ročně. Tato jistě značná částka mohla by dosáhnouti enormní výše v případě epidemie. Vzhledem k obecnímu rozpočtu a účtům jest pak zmíněná částka nepřiměřeným zatížením obce a poplatníků. Z důvodů výše uvedených bylo také vyhověti stížnosti Rudolfa B. a spol. ohledně položky 200.000 Kč na bezplatné pohřbívání, zařazené v řádném rozpočtu na rok 1927, a vyloučiti tuto položku z obecního rozpočtu.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

Stížnost uplatňuje, že pohřbívání mrtvých na náklad obce jest z ohledu hygienického, sociálního a hospodářského pro obec výhodnějším než dosavadní způsob pohřbívání na útraty jednotlivých soukromníků, neboť mrtvoly se mohou co možno nejrychleji odvážeti z bytu do umrlčí komory, pohřební průvod městem odpadá. Soukromé podniky, které se zabývají pohřbíváním, požadují za své úkony značné odměny a vydírají obecenstvo a mimo to porušují svými četnými návštěvami pietu u pozůstalých a podle výše odměny buď poskytují pohřeb nedůstojný nebo příliš přepychový. Nss neuznal stížnost důvodnou.

Žal. úřad nestojí na stanovisku, že pohřbívání mrtvých na útraty obce vůbec se vymyká ze zákonné působnosti obce, nýbrž neuznal opatření toto toliko za účelné s hlediska obecního hospodářství, a to proto, že příslušníci obce — pokud nejde o osoby chudé — jsou s to, aby podle své finanční schopnosti nebo podle svého vkusu vystrojili zemřelému pohřeb svým nákladem, kdežto o zdravotnické zájmy je dostatečně postaráno příslušnými předpisy, takže zavedení pohřbívání na náklad obce by obci nepřineslo žádných výhod.

Stížnost snaží se shora uvedenými námitkami vyvrátiti úsudek žal. úřadu o účelnosti pohřbívání mrtvých na útraty obce. Leč nss nemůže tento úsudek žal. úřadu, který sluší vzhledem k ustanovení § 6 zák. o ss považovati za otázku skutkovou, přezkoumati po stránce věcné, nýbrž toliko s hlediska a v mezích odst. 2. § 6, totiž pouze v tom směru, netrpí-li úsudek onen některou z formálních vad tam uvedených. Stížnost sama takových vad nevytýká a nss v mezích svého oficiálního zkoumání nenalezl, že by řečený úsudek žal. úřadu přičil se obsahu správních spisů, nebo neměl v něm dostatečné opory.

Bylo proto stížnost zamítnouti, aniž měl nss příčinu zabývati se námitkami, namířenými proti druhému důvodu, který žal. úřad ve svém rozhodnutí uvedl, totiž že by pohřbívání mrtvých na náklad obce přesahovalo finanční sílu obce; neboť již prvním z důvodů žal. úřadem uvedených jest nař. rozhodnutí dostatečně ospravedlněno, takže soudní kritika druhého z obou důvodů rozhodovacích nemohla by na výsledek tohoto sporu míti žádného vlivu, i kdyby v té příčině slušelo stížnosti dáti za pravdu.

Č. 9177.

Zaměstnanci veřejní. — Legionáři. — Řízení správní: * Rozhodnutí gen. fin. ředitelství v Bratislavě o zápočtu smluvní civilní státní služby legionáři do postupu ve smyslu odst. 3 č. 6